

อาหารสมอง

● **วรากรณ์ สามโกเศศ**
มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต

หาก “แต่งตัว” ไว้พร้อม เมื่อโอกาสมาเคาะประตูก็สามารถเปิดต้อนรับได้เลย นักเศรษฐศาสตร์คนหนึ่งอายุต่ำกว่า 40 ปี เข้าลักษณะนี้ เขาจึงได้รับรางวัลที่เรียกกันว่า “Baby Noble Prize”

Roland Fryer เป็นนักเศรษฐศาสตร์ชาวอเมริกันผิวสี หรือ Afro-American (เดิมเรียกว่า Negro ต่อมา Black American) ได้เป็นคนแรกในประวัติศาสตร์หลายเรื่อง ครั้งหนึ่งเขาให้สัมภาษณ์ว่า **เขามิชีวิตตอนวัยรุ่น อยู่ในสลัมท่ามกลางยาเสพติด ความรุนแรง และเคยมีเพื่อนถามเขาว่า “จะเป็นอะไรตอนอายุ 30”** เขาตอบว่าคงจะตายแล้ว

การคาดคะเนของเขาตอนเป็นวัยรุ่นผิดทั้งเพ เพราะเมื่อตอนอายุ 30 ในปี ค.ศ. 2008 เขาได้รับแต่งตั้งเป็นอาจารย์ของ Harvard อย่างถาวรโดยเป็น Afro-American คนแรกที่มีอายุน้อยที่สุดในประวัติศาสตร์

ล่าสุดเมื่อปลายเดือนเมษายนที่ผ่านมาเขาได้รับรางวัลอันทรงเกียรติประจำปีของ American Economic Association ซึ่งมอบให้นักเศรษฐศาสตร์ที่ทำงานอยู่ในสหรัฐอเมริกา อายุต่ำกว่า 40 ปี มีชื่อเรียกว่า **John Bates Clark Medal** และอีกเช่นกันเขาเป็น Afro-American คนแรกที่ได้รับรางวัลนี้ในประวัติศาสตร์

มีการให้รางวัลนี้มาตั้งแต่ปี 1947 คนแรกที่ได้รับคือ **Paul A. Samuelson** ในจำนวน 17 คนแรกที่ได้รับรางวัล 11 คนในเวลาต่อไปได้รับรางวัลโนเบลสาขาเศรษฐศาสตร์ มีการทำนายว่าคนที่ได้รับรางวัล **John Bates Clark Medal** มีความเป็นไปได้ที่จะได้รับรางวัลโนเบลหนึ่งในสาม

John Bates Clark มีชีวิตอยู่ระหว่าง 1847-1938 เป็นนักเศรษฐศาสตร์แนว Neo-classic เขาเป็นผู้บุกเบิกคนหนึ่งของการปฏิวัติทางความคิดที่เรียกว่า Marginalist Revolution กล่าวคือใช้แนวคิด Marginalism ในการอธิบายปรากฏการณ์ของตัวละครและการใช้เหตุใช้ผลภายใต้ระบบทุนนิยม เช่น ผู้ประกอบการพยายามแสวงหากำไรสูงสุด โดยได้รับกำไรสูงสุดเมื่อ marginal revenue เท่ากับ marginal cost (รายรับที่เพิ่มขึ้นจากการขายหนึ่งหน่วย

สินค้าเท่ากับต้นทุนที่เพิ่มขึ้นจากการผลิตหนึ่งหน่วยสินค้า) ฯลฯ

Clark รวบรวมหลายบทความที่สำคัญของเขาและตีพิมพ์ในหนังสือชื่อ The Philosophy of Wealth (1886) บทบาทของเขาในการสร้างทฤษฎีเศรษฐศาสตร์สำคัญทำให้ American Economic Association ตั้งชื่อรางวัลเป็นเกียรติแก่เขาเมื่อเกือบ 70 ปี

Fryer ผู้รับรางวัลในปีนี้มีชีวิตในวัยเด็กที่แตกต่างจากผู้ได้รับรางวัลคนอื่น ๆ อย่างสิ้นเชิง แม้ทั้งเขาไปตั้งแต่มัธยมก็อยู่กับพ่อซึ่งเขียน

Fryer กับ Baby Nobel เศรษฐศาสตร์

ตีเขา และเมื่อเขาเริ่มเป็นหนุ่มพ่อก็ติดคุกข้อหาข่มขืน เมื่อ Fryer เข้าสู่วัยรุ่นก็เรียกได้ว่าเป็นตัวร้ายอย่างเต็มตัว ชีวิตมุ่งสู่ยาเสพติด หรือถูกฆ่าตาย สิ่งทีพลิกผันชีวิตของเขาก็คือการได้รับทุนกีฬาจาก University of Texas at Arlington จากการเป็นดาราบาสเกตบอลและฟุตบอล ตอนเรียนชั้นมัธยม อย่างไรก็ดี เมื่อไปถึงเขาขอเปลี่ยนทุนเป็นทุนวิชาการ เขาเรียนจบได้เกียรตินิยมอันดับหนึ่งทางเศรษฐศาสตร์ในเวลา 2 ปีครึ่ง พร้อมกับทำงานเต็มเวลาไปด้วย

อาจารย์ของเขาช่วยหาทุนเรียนปริญญาเอกให้เขา และได้ไปเรียนที่ Penn State (Pennsylvania State University) และจบปริญญาเอกในปี 2002 จากนั้นไปทำงานวิจัยหลังปริญญาที่ University of Chicago ได้พบกูรูด้านเศรษฐศาสตร์รางวัลโนเบลผู้บุกเบิกเศรษฐศาสตร์มาวิเคราะห์สภาพปัญหาสังคม และที่นั่นเขาทำวิจัยและเขียนบทความร่วมกับอาจารย์ที่มีชื่อเสียงหลายคน คนหนึ่งก็ได้กลายเป็นผู้นำทางความคิดของเขาก็คือ Steven Levitt (ผู้เขียนหนังสือยอดนิยมระดับโลก “Freakonomics”)

เมื่อได้เป็นอาจารย์ที่ Harvard เขาก็พิมพ์บทความในวารสารวิชาการระดับโลกจำนวนมาก โดยเน้นปัญหาที่เขาประสบในวัยรุ่น ตั้งแต่เรื่อง **อุปสรรคการศึกษาของเด็กผิวสี ปัญหา ยาเสพติด นโยบายการศึกษาของเด็กชนกลุ่มน้อย** ออกแบบนโยบายและแนวปฏิบัติเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาของคนผิวสี ปัญหาการเหยียดผิว การให้แรงจูงใจครู ฯลฯ จนได้การยอมรับ เมื่อ 10 ปีที่แล้วเขาได้รับเลือกโดยนิตยสาร The Economics

ให้เป็น 1 ใน 8 ของ นักเศรษฐศาสตร์รุ่นหนุ่มในโลกที่ปราดเปรื่องที่สุด

เรื่องหนึ่งที่ทำให้เขาเป็นที่รู้จักกว้างขวางก็คือ “active white” กล่าวคือจากการเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยของเขาในระดับ “ติดดิน” พบว่า **ตอนอนุบาลเด็กผิวขาวและผิวสีมีสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนไม่แตกต่างกัน แต่เมื่อโตขึ้นเด็กผิวสีด้อยลงในทุกวิชา** เหตุผลมีหลายประการ นับตั้งแต่ฐานะและการศึกษาของพ่อแม่ สิ่งแวดล้อม ฯลฯ อย่างไรก็ตาม บัจจุบันที่เขายืนยันก็คือสิ่งที่เรียกว่า “acting white” นั่นเมื่จริงเด็กผิวสีจะไม่เรียนหนังสือหนักเมื่อโตขึ้น

เพราะจะถูกเพื่อนรังเกียจ และกลายเป็นคนแปลกแยกเพราะการกระทำที่ยิ่งนี้เหมือนกับที่คนผิวขาวกระทำกัน Fryer พิสูจน์โดยลงไปดูว่า

Roland Fryer
ที่มาของภาพ http://archive.fortune.com/galleries/2010/fortune/1010/gallery_40_under_40.fortune/41.html

เด็กผิวสีเกรดดีมีจำนวนเพื่อนที่ชอบพอกันแตกต่างจาก “เด็กไม่เรียน” หรือไม่ ก็พบว่า “เด็กเรียน” ผิวสีมีเพื่อนน้อยกว่า ซึ่งตรงข้ามกับเด็กผิวขาว ยิ่งเรียนดียิ่งมีเพื่อนมาก

Fryer สร้าง education lab ขึ้นที่ Harvard โดยเขาเป็นผู้จัดการ ทีเดียวก็คือการศึกษาวิจัยเชิงปฏิบัติในระดับย่อยเพื่อหาความจริงก่อนที่จะมีนโยบายหรือวิธีการ หรือแนวปฏิบัติ ด้านการเรียนการสอน (ขณะนั้นกระทรวงศึกษาธิการไทยก็มีการศึกษาเชิง lab เช่นว่านี้ และกำลังศึกษาวิจัยกับโรงเรียนกว่า 200 โรงเรียนอย่างเข้มข้น)

เขาไม่ได้ทำงานวิจัยอยู่บนโต๊ะ เก็บข้อมูลหุตุยภูมิ หากออกไปสัมผัสข้อมูลจริง และใช้วิธีการศึกษาวิจัยที่ฉลาดหลักแหลม แนวที่ Steven Levitt ซึ่งเป็นลูกพี่ลูกน้องความคิดของเขากระทำ (การศึกษาเรื่องอาชญากรรมลดลงในสหรัฐอเมริกา การศึกษาเรื่อง “การล้ม” ของ

ซูโม่ใน Freaknomics คือตัวอย่าง)

Fryer อุทิศตัวเองให้แก่การวิจัยสาเหตุของความล้มเหลวในด้านการศึกษาของเด็กผิวสีโดยไม่ใช่เพียงความยากจน การเหยียดผิว ฯลฯ เท่านั้น หากออกไปไกลถึงด้านสังคมวิทยาและจิตวิทยา พิจารณาความเป็นไปได้ในการมี **“วัฒนธรรมทำลายตนเอง”** ของคนผิวสี ความจริงใจและความกล้าหาญในการพยายามเข้าใจปัญหาและหาทางออกให้คนผิวสีในอเมริกาตลอดจนคนกลุ่มน้อยในโลก ทำให้เขาโดดเด่นและเป็นที่ยอมรับ

มาตรการด้านการศึกษาที่เขาเสนอให้ครูเพื่อลดช่องว่างสัมฤทธิ์ผลการศึกษาของคนผิวสีก็คือครูใช้ข้อมูลการประเมินเด็กบ่อย ครูให้ข้อมูลเพื่อนำการสอน คาดหวังจากเด็กสูง การตีความเข้มข้น และใช้เวลาการสอนเด็กมากขึ้น

Fryer มีความพร้อมในการศึกษาวิจัยเพื่อช่วยแก้ไขปัญหาคาจรถลาซึ่งเกิดขึ้นในหลายเมืองในสหรัฐอเมริกาในช่วงปีที่ผ่านมา เขาบอกว่า**มันไม่เพียงพอที่จะบอกว่าตำรวจมีทางโน้มที่ยังผู้ต้องสงสัยผิวสีมากกว่าผิวขาว** (ปัจจุบันก็ทำเช่นนั้นอยู่แล้ว) ถ้าจะให้รู้ความจริงอย่างแน่แท้แล้ว ต้องแสดงให้เห็นว่าตำรวจทำเช่นนั้นจริงๆ ภายใต้อะไรและสิ่งแวดล้อมเดียวกัน

หากใช้ข้อมูลมากมายที่เกิดขึ้นจากการยิงว่าเมื่อผู้ต้องสงสัยไม่ว่าผิวสีใดก็ตาม มีปืนในมือขณะกำลังจะถูกจับแล้วตำรวจมีทางโน้มที่ยังเสมอโดยไม่แคร์ว่าเป็นคนผิวสีใด อย่างนี้จะเรียกว่าไม่เอนเอียง แต่ถ้าหากเงื่อนไขเหมือนกันแต่มีทางโน้มที่ยังคนผิวสีมากกว่า อย่างนี้จะเรียกว่าเอนเอียง ซึ่งเป็นตัวจุดชนวนให้เกิดจลาจลในทุกวันนี้

Fryer มีผลงานทางวิชาการมากมายตลอดเวลากว่า 10 ปีที่เกี่ยวกับเรื่องแหล่งขนาด และการดำรงอยู่ของความไม่เท่าเทียมกันทางชาติพันธุ์ในสหรัฐอเมริกา ตลอดจนการประเมินนโยบายต่างๆ ทางการศึกษาของชนกลุ่มน้อย เมื่อมีเหตุการณ์จลาจลและการตั้งคำถามว่ากำลังเกิดอะไรขึ้นในสหรัฐอเมริกาในเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างคนผิวขาว-คนผิวสี ผลงานของเขาตลอดจนความรู้ความสามารถของเขาทำให้เขาเป็นบุคคลที่สมควรแก่รางวัลนี้อย่างยิ่งในสายตาของสาธารณชนอเมริกัน

เมื่อลิฟต์ขึ้นลงผ่านไปมา แต่ไม่ได้กดปุ่มของการใช้เพราะมันแต่เพลิดเพลินกับโซเซียมมีเดีย ชาติไหนก็ได้ขึ้นลิฟต์ เฉพาะผู้ที่ได้สร้างความพร้อมไว้ก่อนแล้วเท่านั้น เมื่อลิฟต์ผ่านมาจึงจะได้ขึ้น